

**Mycomya mituda sp. n. from southern Finland
(Diptera, Mycetophilidae)**

Rauno Väisänen

Abstract

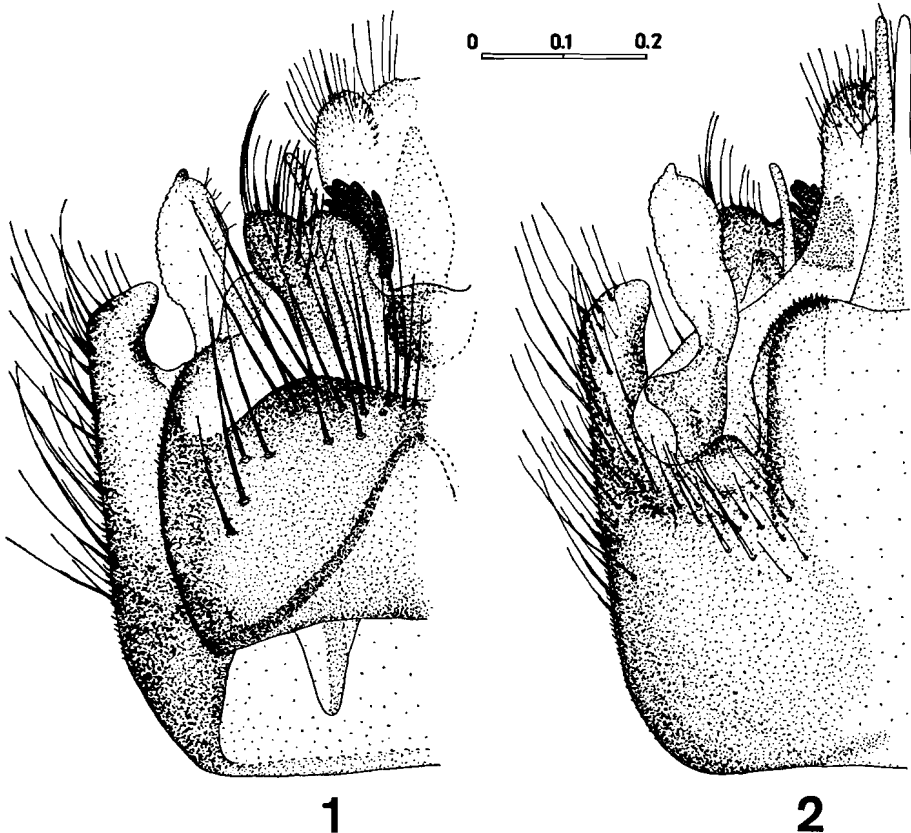
VÄISÄNEN, RAUNO: *Mycomya mituda* sp. n. from southern Finland (Diptera, Mycetophilidae). — Notulae Entomol. 60:63—64. 1980.

The male of *Mycomya mituda* sp. n. is described from southern Finland. It belongs to the *M. ornata* (Meigen) group and the holotype was found among *M. tumida* (Winnertz) specimens determined by Dr. Carl Lundström.

Author's address: Rauno Väisänen, Zoological Museum, P. Rautatiekatu 13, SF-00100 Helsinki 10, Finland.

The new species described below is known only from the holotype. This was found among *Mycomya tumida* (Winnertz, 1863) specimens in the Di-

ptera collection of the Zoological Museum of Helsinki University, having been labelled as *S.* (= *Sciophila*) *tumida* by Dr. Carl Lundström, one of

FIGS. 1—2. *Mycomya mituda* sp. n., male hypopygium, sternal and tergal views. Scale = 0.2 mm.

the most prominent specialists on Mycetophilidae in the early 1900s. The specimen is apparently one of those mentioned by LUNDSTRÖM (1909:11).

Mycomya mituda sp. n.

A species of the *M. ornata* (Meigen) group with a dense patch of short fine setae almost covering the inner sides of the front coxae. The shape of the large male hypopygium is diagnostic, showing no very close resemblance to that in the other species of this group.

Holotype: ♂ (pinned specimen); Finland *Ab*: Kuustö (= Kaarina, Kuusisto), Lundström; No. 14328, deposited in the Zoological Museum of the University, Helsinki.

Description: ♂. — Wing length about 6.5 mm. Head brown, face and mouthparts yellow. Antennae brownish, three basal joints yellow. Third joint about twice as long as wide. Pronotum yellow. Mesonotum yellow, with 3 obscure brownish stripes. Scutellum yellow, with 4 long bristles. Pleurae and postnotum yellowish-brownish, 2 postnotal bristles. Wings hyaline. Sc reaching or almost reaching costa, with macrotrichia. Small cell about twice as long as wide. Base of stem of median fork beyond base of cubital fork. Halteres pale. Coxae yellow. Front coxae with dense brush of short fine setae almost covering inner sides, only proximal third bare. Caudal edge of this

patch with vertical row of longer setae. Metatarsus shorter than tibia ($mt_1:tt_1 = 0.87$, $mt_2:tt_2 = 0.81$, $mts:ts = 0.64$). Abdominal tergites brown, sternites and apical and lateral margins of tergites 1—5 yellowish. Hypopygium large, brown (figs. 1—2).

Reference

LUNDSTRÖM, C. 1909: Beiträge zur Kenntnis der Dipteren Finnlands IV. Suppl. Mycetophilidae. — Acta Soc. Fauna Flora Fennica 32(2):1—67.

Referat

Mycomya mituda sp. n.

Beskrivning av en svampmyggart som tillhör *M. ornata*-gruppen. Tillsvidare är endast holotypen känd från provinsen *Ab*.

Selostus

Mycomya mituda sp. n.

Uusi *Mycomya ornata* -ryhmään kuuluva sienisääskilaji kuvataan. Lajista tunnetaan toistaiseksi vain holotyyppi Varsinais-Suomesta.

Kirja-arvostelu — Bokrecension

SEPP, C., SEPP, J. C. (bilder) & McNEILL, S. (text) 1978: Butterflies and Moths. — Michael Joseph, London, 243 s. 106 pl. Pris GBP 11:95. ISBN 0-7181-1688-7.

Denna fjärilbok är av rätt ovanligt slag där gamla avbildningar av fjärilar, rentav från år 1767, kombineras med modern text. Christian Sepp och hans son avbildade holländska och andra europeiska fjärilar med en utomordentligt fin gravyrteknik, som beskrivs i ett inledande biografiskt kapitel. På planchererna återges av varje art mycket naturtroget hane, hona (om dessa tydligt skiljer sig till det yttre), ett sittande exemplar samt ägg, larv och puppa. Färgerna har utfallit väl i nytrycket. Varje plansch är ett konstverk även i fråga om komposition. Arterna, inalles 93, för det mesta

av Linné beskrivna storfjärilar, karakteriseras kort i fråga om levnadssätt och förekomst i den av McNeill författade texten. Nomenklaturen är modern men ej alltid up to date.

Att nybörjaren ger boken en hel del information om fjärilar och deras biologi men då artantalet i arbetet är litet så är det ju ej fråga om ett bestämningsverk men väl ett intressant och särskilt konstnärligt betonat komplement till annan numera rikligt företrädd litteratur om storfjärilar.

Walter Hackman